

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 5 Φεβρουαρίου.

Ὁ Ταχυδρόμος τῶν Κάτω—Χυρῶν περιέχει τὰς ἐξῆς σκέψεις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Βελγίου ὡς πρὸς τὴν Εὐρώπην μετὰ τὴν ἀποποίησην τοῦ Δουκάτος τοῦ Νεμουρ:

Ἐὰν αἱ διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις συμφορῶνται ὅλα τὰ πράγματα φιλικῶς καὶ ἀναιμυτῶς, θέλουσι λύσει μεγάλα πρόβλημα καὶ θέλουσι φέρεи τέλος πραγματικόν. Εἰδὲ μὴ, πρέπει νὰ ζητῶμεν αὐτὸ εἰς τὸν πόλεμον, καὶ διὰ τὰ εἰπωμεν τὴν ἀλήθειαν, μόνος σχεδὸν ὁ πόλεμος δύναται νὰ κόψῃ τὰς τόσο μεγάλας δυσκολίας· μόνος αὐτὸς δύναται νὰ παρενθῇ ἐνεργῶς τὴν φρικτὴν του δύναμιν εἰς αὐτὰς τὰς συγκρούσεις τῶν ἀδιαλλάκτων συμφερόντων, κατὰ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ καθαιρεθῶσι Βασιλεῖς, καὶ νὰ νομιμοποιηθῇ ἡ τῶν ἀποστασιῶν δύναμις· καὶ μόνος αὐτὸς θέλει φέρεи τὴν πλέον ὀριστικὴν λύσιν, ὅχι τόσο διαιρῶν τοὺς λαοὺς εἰς νικητὰς καὶ νικημένους, ἀλλὰ περιορίζων τὸ ἐν τῶν διαμαχομένων μερῶν εἰς ἀποδεδειγμένην ἀδυναμίαν, καὶ ἐντεῦθεν βεβαιώνων εἰς τὸ ἄλλο τελείαν ἀσφάλειαν ἀπὸ παντὸς ἐξωτερικοῦ ἐμποδίου.

Τοῦτο εἶναι τὸ τέλος ὡς πρὸς ἡμᾶς, ὡς πρὸς τὴν Γαλίαν, καὶ ὡς πρὸς τὴν Εὐρώπην· διότι ἀληθινὰ διαπραγματεύσεις, συναινέσονται ὡς συνθήκη, ἢ θελον εἶτθαι κατ' ἄλλον τρόπον ὁμοίαι μετὰ τὰς συνθήκας τοῦ 1814 καὶ 1815, εἴτε προηγηθῶσιν, εἴτε καὶ μὴ, ὑπὸ τοῦ πολέμου.

Ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ κατὰ ταύτην καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν ἄξιον λόγου, εἶναι τὸ ν' ἀποδῇ τὸ ἀποτέλεσμα πρὸς ὄφελος τῆς ἐλευθερίας· ἐὰν δηλαδὴ ἀκολουθήσῃ πόλεμος, νὰ νικήτῃ τὸ τρίχρωμον σημεῖον· ἐὰν δὲ γένωσι διαπραγματεύσεις, νὰ μὴν ἀναλάβωσι τὸ σκῆπτρον τῶν οἱ παλαῖοι Βουρβῶνες καὶ οἱ Ναπῶ.

Λοιπὸν πρῶτον διασκεδαθῶσι τὰ νέφη ἔμπροσθεν τῆς διπλωματίας ἢ τοῦ πολέμου, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ διὰ τοὺς Βέλγους τέλος πραγματικὸν καὶ μόνιμον εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῶν. Πρέπει νὰ προσδοκῶσι μετὰ ὅλην τὴν Εὐρώπην, νὰ ἀναβάλλωσιν εἰς καιρὸν ἐπιτήδειον, νὰ ὑπομείνωσι, καὶ νὰ κανονίζωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῶν ὁποιοῦνδήποτε προσωρινὸν σύστημα, ὑφ' ὁποιοῦνδήποτε ὄνομα καὶ ἂν καλύπτεται, Ἐξουχία τοῦ Βασιλεῖος, Προεδρία Πολιτείας, εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὴν θέσιν μας.

Ἄλλη ἀνάγκη εἶναι εἰς ἡμᾶς, καὶ τὸ νὰ συνεχώμεθα πάντοτε μετὰ τὸν μόνον ἀληθινὸν ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν σύμμηχον· διότι, ὅσον καὶ ἂν ἀγαπῶμεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν αὐτονομίαν, δὲν ἀπεσείσαμεν τὸν τῆς Ὁλλανδίας ζυγὸν εἰμὴ ὑπὸ τὴν σκίαν τῆς Γαλλίας, καὶ τοῦτο, συντάγοντες τὴν πολιτείαν μας, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονήσωμεν.

Ἐκ Λονδίνου, 7 Φεβρουαρίου.

Ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Κοινῶν συνεδρίου ὁ Κύριος Οὐμός· ἔλαβε τὸν λόγον διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν διαφοράν τῶν δεικνῶν τῆς ἐνεστώτης μετὰ τῆς τῆς πρώτης κυβερνήσεως, καὶ ὅταν ἀρῶν τὸ στράτευμα. Περὶ τὴν ἡ δύναμιν τοῦ στρατεύματος· ἔπρεπε νὰ εἶναι 81,000 ἄνδρες, καὶ ἐφέτος ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶχεν ἀνὰ ἑαυτὸν 88,000. Δὲν δύναται δὲ ὁ ῥήτωρ νὰ καταλάβῃ τὸν σκοπὸν τῆς αὐξήσεως ταύτης, παρεκτός ἂν τὴν ἐξηγήτῃ μετὰ σκοποῦς ἐξωτερικῆς μεσολαβήσεως.

Τῷ ῥήτορι, εἶπεν ὁ Κύριος Οὐμός, αἱ Δυνάμεις κατήντησαν μετὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῶν εἰς βελγίον, ὥστε δὲν ἔχουν πλέον τί ἄλλο νὰ μεταχειρισθῶσι παρὰ τὴν βίαν.

Αἱ τελευταῖαι προτάσεις τῶν ἀπερρίφθησαν. Τὴν 2 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ὁ βασιλικὸς λόγος μᾶς ἀπεκάλυψε τὴν διάνοιαν τοῦ Βελγικῶν ὑπουργείου, τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἀρχὰς τῆς ἱερᾶς Συμμαχίας. Τὴν 4, οἱ τῶν Βελγίων πρέσβεις ἔλαβον παρὰ τοῦ Λουκῶς Βελγικῶν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι δὲν ἤθελε γένῃ καμία μεσολαβήσις εἰς τὰ πράγματα τῶν. Τὴν 14 τοῦ μηνὸς· τοῦτου ὑπεγράφη πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐνετέλλοντο αἱ πάντες Δυνάμεις ἀναγκωχὴν εἰς τὰ διαμαχομένα μέρη. Μετ' οὗ πολὺ ἐγένοντο νέαι συνδιαλέξεις περὶ τῶν ὁρίων, περὶ τοῦ γρέους κτλ. Ὅλα ταῦτα δὲν συνιστῶσιν ἀληθινὴν μεσολαβήσιν; Τέλος πάντων τὸ Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον ὁμολόγησεν ἐπὶ πᾶσιν ὅτι δὲν ἤθελεν ἀναγνωρίσει τὸν Δουκά τοῦ Νεμουρ, οὔτε τὸν Δουκά τῆς Λευκτεμβέργης· ἀλλ' ἔπρεπε τότε νὰ εἴπῃ εἰς πρίαν ἐκλογὴν ἢ θελε συγκατατεθῇ. Ἐν τῷ μέσῳ ὧν τούτων τῶν διαπραγματεύσεων, νομίζω ὅτι δὲν νῆστοχῃσε τὸ Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον· διότι τέλος πάντων εἶναι ἐναργές ὅτι ὅλα τὰ μέλλοντα πρωτόκολλα θέλουσι ἀπορρίφθῃ μετὰ καταφρόνησιν, ὡς καὶ τὸ τελευταῖον, ἀπὸ τὸν Βελγικὸν σύλλογον· καὶ τότε δὲν ἤθελε λείπεσθαι πλέον ἄλλο νὰ μεταχειρισθῶσι παρὰ τὴν βίαν. Ζητῶ δὲ νὰ περὶ καλεσθῇ ἡ Α. Μ. νὰ κάμῃ νὰ ἐκτεθῶσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Συνεδρίου ὅλα τὰ περὶ τὰ πράγματα τοῦ Βελγίου ἀναγκωμένα ἔγγραφα.

Ὁ Λόρδος Πάλμερστον ζητεῖ ν' ἀποκριθῇ ὀλίγα εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Κυρίου Οὐμού.

Παριστάνω, λέγει ὁ ῥήτωρ, ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ τὰς πάντες μεγάλας Δυνάμεις κατηγορηθείσας ἀπὸ τὸν προκληθέντα. Ὁ ἐντιμὸς σύνοδος δὲν καταλαμβάνει τὰς αἰτίας, αἵτινες ἔκαμαν τὴν Κυβέρνησιν ν' αὐξήσῃ τὴν δύναμιν τοῦ στρατεύματος μετὰ 10,000 ἀνθρώπους εἰς καιρὸν, καὶ ἂν ἡ Ἀγγλία καὶ Ἱρλανδία ἀπολαύουν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν. Νομίζω ὅμως ὅτι οὐδεὶς ἤθελε τολμήσει ν' ἀποδοκιμάσῃ τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ἔμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις, διὰ ν' αὐξήσῃ τὰ μέσα τὰ πρὸς βίαν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων κατὰ τὴν ἐνεστώσαν τοῦ βασιλείου κατάστασιν. Ἄλλο δὲ τι πλέον δὲν ἔκχευε παρὰ τὸ νὰ θέλῃ το στράτευμα εἰς τὴν ἐν εἰρήνῃ ἀνήκουσαν στάσιν του.

Περὶ δὲ τῶν τελευταίων διαπραγματεύσεων, τὰς ὁποίας καθάπτει ὁ ἐντιμὸς σύνοδος, δὲν ἔχω χρεῖαν νὰ τὸν ἐνθυμίσω ὅτι δὲν εἶναι τὸν πολὺ συνηθισμένον εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νὰ συζητῶνται πρὶν τελειώσωσιν. Αὐτὸς ὁ τοῦ Βελγίου σύλλογος ἐδοκίμασε τὸ ἄτοπον τῆς δημοσιότητος καὶ ἐκάστην γινόμενης εἰς τὰς ἀνά χεῖρας διαπραγματεύσεις.

Ὁ Κύριος Οὐμός μᾶς κατηγορεῖ ὅτι ἠκολουθήσαμεν τὰς ἀξιώματα τῆς ἱερᾶς Συμμαχίας. Θετικῶς ἀναιρῶ ταῦτα, καὶ δὲν βλέπω εἰς τὸν μέχρη τῆς σήμερον παρεδεδεγμένον δρόμον τὴν περὶ τὴν περιστάσιν δυναμένην νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τοῦτον τὸν ἐλεγχον. Ὁ ἐντιμὸς ῥήτωρ συνέχευε τῶν τι δύο πράγματα πολλὰ διακεκριμένα. Ζήτημα τι περὶ ὁρίων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ζήτημα ἐσωτερικόν. Τὸ Βέλγιον δὲν ὑπῆρξε ποτὲ αὐτόνομος Δύναμις. Ἄλλοτε μὲν ὑπὸ τῆς Ἰσπανίας, ἄλλοτε δὲ ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τῆς Γαλλίας κυριευόμενον, ὅτε ἀπωλέσθη ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης Δυνάμεως, δώτασι αὐτὸ εἰς τὴν Ὁλλανδίαν καὶ αὐλαὶ τῆς Εὐρώπης, ἄλλο δὲν διεννοοῦντο εἰμὴ νὰ διακρίνωσιν ἰσοσταθμίαν κατὰλληλον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς καθολικῆς εἰρήνης. Ἐκ νέων δὲ συμβεβηκότων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἐνωσις αὕτη ἦτο τῶν ἀδυνάτων, καὶ τότε αἱ αὐταὶ αὐλαὶ τῆς Εὐρώπης εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ συμπράξωσιν εἰς τὸν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἐπιταττόμενον διαχωρισμόν. Ἡ δύναμις τοῦ δὲ νὰ εἴπωσιν εἰς τὸ Βέλγιον: «Εἶσαι μὲν αὐτόνομος, δὲν ἔχεις δὲ τὸ δικαίωμα νὰ στερήσῃς τὴν Ὁλλανδίαν τῶν συνόρων, τὰ ὁποῖα συντείνουν εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν αὐτῶν ἀσφάλειαν».

ΣΙΜΩΝ ΒΟΛΙΒΑΡ:

Εἶδ' ἡ ἐξ ἀχθέντα. Ἀλευρα, γεώματα, καλαμπάκι, καπνός, σουσαμάκι,
μάϊα, λανθέρματα, βιδάλα, ρετζινούλαδες, πετζιά καὶ ἕτερα εἶδη.

λαιν. « Η αὐτὴ δυσκολία περίστατο περὶ τοῦ Λουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου, καὶ ἡδύνατο καὶ ἐνταῦθα ἡ Εὐρώπη νὰ δι-
 αχῇ τὸ Βέλγιον ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς ἐπικρατίας ταύτης δικαίως τῆς
 Γερμανικῆς Ἐνώσεως ἦταν πρότερον τῶν ἰδικῶν του. Ὡς πρὸς
 τέλος πάντων, ἐν τῷ Βέλγιον ἐκλεγεν ἡγεμόν, ὅστις ἡδύ-
 νατο νὰ γένῃ ἐπὶ τοῦ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, ἡμποροῦσαν νὰ τὸ
 εἰπωσιν. « Ἐπικίνδυνος εἶναι αὕτη ἡ ἐκλογή, καὶ ἀποπειρῶ-
 μεθα τοῦ νὰ τὴν ἀναγνωρίσωμεν. » ἡμποροῦσαν τέλος πάν-
 των νὰ εἰπωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν. « Αἱ πρὸς τὰς ἄλλας τῆς
 Εὐρώπης Δυνάμεις φιλικαί σου σχέσεις δὲν σὲ συγχωροῦν νὰ
 ἐχθρῇ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Λουκάτου τοῦ Νεμὸρ, ἥτις ἦτο ἰσο-
 ονχμει μετὰ τὴν εἰς τὴν ἐπικρατείαν σου ἐκδοσιν τοῦ Βελγίου. »
 ἐν ταύτῃ δὲ ἦτον συγχωρημένον νὰ προαναγγεῖται ὅτι δὲν
 ἦτο ἀναγνωρισθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Λουκάτου τῆς Λευκομερ-
 ῆς, ἐπεὶ δὲ ὁ Πρίγκιψ οὗτος ἀνήκει εἰς οἰκογένειαν, τῆς
 ποίας αἱ ἀνακινήσεις ἡδύνατο νὰ ἀναγεννήσωσιν ὀλεθρίας
 κενωρίας.

Θέλω εἶπαι ἑτοίμος νὰ ἀπολογηθῶ περὶ τῆς διχωγῆς τῆς
 Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἣν κατηγορήθη ἄλλὰ ἐναντιοῦμαι
 εἰς τὸ νὰ φανερωθῇ τὰ ἔγγραφα, ὥς οὐ ἐκπεριωθῶσιν αἱ
 διαπραγματεύσεις.

Ὁ Κύριος Ρόμπερτος Πήλ εἶχε μέρος εἰς τὴν συζήτησιν,
 καὶ ἀρῶν ὑπερασπίσθαι τὴν κυβερνήσιν, τῆς ὁποίας ἐχρημά-
 τισε μέλος, ἀπὸ δικήρου κατηγορίας, κατ' αὐτῆς γενομένης
 ἐπὶ τῆς ἐκκλητικῆς, ὡς ἀνέβητε πρὸς τὸ Σινέδριον ὅτι, χωρὶς
 νὰ κινήται ἀπὸ ζηλοτυπίαν, οὔτε κίμην ἄλλην πρωτω-
 κὴν πρόληψιν, χρίων ἡμεῖς δότε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν
 εἰλικρινὴ ὑποστήριξιν του, ὅσας τὸν ἐσυγχώρει ἡ συνείδησίς
 του. Ἐκρίθητε δὲ ὅτι ἀπεδέχτο τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν,
 τὴν ὁποία ἡμεῖς ἐλάμβανον ἐπὶ τῶν τελευταίων περιστάσεων,
 καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ ἔπρεπε νὰ ἀντιστάθῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ
 Λουκάτου τοῦ Νεμὸρ ὅτι ἐπιθυμῇ νὰ ἡδύνατο ἐπίσης νὰ ἐγ-
 κρίνῃ καὶ τὸ μέγαν μέτρον τῆς μεταρρύθμισις τῆς ἀν-
 τιπροσωπίας, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡμεῖς ἀναιμῶς νὰ λάβωμεν τὴν
 βελτιότητά ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ἐπιτελούμενα δὲν ἐμβάλλουν εἰς
 κίνδυνον τὰς συντάξεις τῆς πολιτείας.

Μετὰ τὴν τὴν διχρυσόεικτον ὁ Κύριος Οὐάις ἐπὶ-
 ριν ὀπίσω τὴν πρότασιν του.

Ἐκ Πόζεν (τῆς Πρωσιτικῆς Πολωνίας) 29
 Ἰανουαρίου.

Γράφουν ἐκ Βαρσοβίας ἀπὸ 25 τοῦ ἐνεστῶτος, ὅτι οἱ
 Ῥῶσοι εἰσῆλθον εἰς τὴν Πολωνίαν τὴν 24, εἰς τρία
 σώματα διχορμημένοι, διὰ τῆς Ἰανίδος πρὸς Ἀρκτον τῆς Βρέ-
 ζης, καὶ διὰ τῆς Κλεχανοδίκης παρὰ τὸ Νιῦρ. Ὁλον δὲ
 τὸ Πολωνικὸν στράτευμα ὑπάγει εἰς ἀπάντησίν των.

Ἡ ἐφημερίς μας δημοσιεύει σήμερον διάταγμα περὶ
 τῶν ὑπερκρίων τῆς ἐπικρατίας μας, οἵτινες ὑπῆγον εἰς τὴν
 Πολωνίαν. Κατὰ τοῦ ὅρου τοῦ διατάγματος τούτου πᾶς
 ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Δουκάτου Πόζεν εὐρισκόμενος κατὰ
 τὸ παρὸν ἐν τῇ Πολωνίᾳ πρὸς τὴν διαμνηστικὴν νὰ παρουσιασθῇ
 εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου τῆς διαμνηστικῆς, καὶ νὰ δώσῃ
 λόγον εἰς αὐτὰς τῶν αἰτίων, ἐξ ὧν ἐκινήθη νὰ ὑπάγῃ εἰς
 τὴν Πολωνίαν, τῆς ἐκεῖ διατριβῆς των καὶ τῆς ἐπιτυχίας
 τῆς ἐπιστροφῆς των.

Δίδεται δὲ γενικὴ ἀμνηστία εἰς ὅλους, ὅσοι ἐντὸς τετ-
 τάρων ἐβδομάδων θέλουν ὑπακούσει εἰς τὴν διαταγὴν ταύ-
 τήν. Καὶ ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ἐμετεγγυήθησαν 7 κτήματα,
 ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ταύτῃ, θέλουν τὰ ἐπαναλάβει.

Θέλουν δὲ κηρυχθῇ ἐνοχοὶ προδοσίας καὶ τιμωρηθῇ ὡς
 τοιοῦτοι ὅσοι, παρελθουσὶν τῶν τεσσάρων ἐβδομάδων, θέλουν
 διαμεῖναι εἰς τὴν Πολωνίαν. Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῶν

πεινῶν, τὰς ὁποίας θέλουν ὑποφέρει κατὰ τοὺς ἐγκλη-
 ματικούς νόμους, ἀπιφαιρίζεται ὅτι τὰ κινήματα καὶ ἀκί-
 νητα κτήματα τῶν θέλουν δημεύεσθαι ὅτι οἱ ἀνέκοντες εἰς
 τὸ διαμένον στράτευμα ἢ εἰς τὴν στρατολογικὴν ἀπογραφήν
 θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς λιποτάκται ὅτι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων
 οἱ οἰκογενεῖς κατοικοῦν εἰς τοὺς Πρωσιτικούς τόπους, θέλουν
 ἀποβάλλει τὰ τῆς κληρονομίας δίκαια ἐπὶ τῶν κτημάτων
 τῶν συγγενῶν τούτων, καὶ κηρύττεσθαι ἀνέκανοι νὰ ἐμβαί-
 ωσιν εἰς ὅποιονδήποτε ὑπουργεῖον τῆς πολιτείας ὅτι
 ὅσοι ἐπαίεθωσι μετὰ τὴν ῥητὴν προθεσμίαν, ἐὰν δὲν εἶναι
 στρατιωτικοί, θέλουν καταδικάζεσθαι εἰς τὴν δήμευσιν
 τῶν κτημάτων αὐτῶν καὶ εἰς φυλάκασιν ἢ εἰς ἐργασίας
 τῶν ὀχυρώσεων ἀπὸ ἐξ μηνῶν ἕως δύο χρόνους.

Ἐκ Παρισίων, 8 Φεβρουαρίου.

Κατὰ τὰς ἐκ Βαρσοβίας εἰδήσεις ἀπὸ τῆς 29 Ἰανουα-
 ρίου αἱ ἐχθροπραξίαι δὲν εἶχον ἀκόμη ἀρχίσει, ἀλλ' αἱ
 περὶ αὐτῶν εἰδήσεις ἀνεμένοντο πᾶσαν ὥραν.

Δὲν ἐνατχίζονται πλέον ἐν ταῖς συνεδρίαις εἰμὴ περὶ
 στρατιωτικῶν μέτρων πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ τόπου. Ἀφοῦ
 ἤρχισεν ἡ εἰσβολή, ὅλη ἡ Πολωνία ἐκηρύχθη εἰς κατὰ-
 στασιν πολέμου.

Ὁ Ῥῶσος στρατηγὸς Νιτίκην ἐμῆκεν εἰς τὴν Αὐ-
 γουστόβαν μετὰ 7000 ἀνθρώπους καὶ 14 κανόνια ὁ δὲ
 Πολωνὸς συνταγματάρχης ἀπεχώρησε μετὰ ἐν σύνταγμα,
 τὸ ὁποῖον κατεγίνετο νὰ γυμνάσῃ.

Ἡ μοῖρα τοῦ Πολωνικοῦ στρατοῦ, ἥτις εὐρίσκετο κατὰ
 τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ Βερζέζης εἰς Σέδλην φέριεταν, ἀεχώρητεν
 ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῆς καὶ ὑπῆγεν εἰς τὰ ἐμπροσθεν. Ἀπὸ
 τῆς 26 ἡ ὁ μεγάλη κίνησις εἰς τὰ στρατεύματα, καὶ
 προσήγγισεν ἡ συμπλοκή μετὰ τῶν Ῥωσικῶν προτθοφυ-
 λακῶν.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ποδλα-
 χίας. Οἱ Κεσάκοι ἀπέχουν 5 μίλλια ἀπὸ τὸ Λουβλίνον.
 Ἡ Ζαμότκα μέλλει νὰ καταληφθῇ ἀπὸ τὰ στρατεύματα
 τὰ ἐκ μέρους τῆς Ὁριούτκης εἰσβαλόντα. Ὁ στρατηγὸς
 Σιεράβτση ἀπεχώρητεν εἰς τὸ φρούριον μετὰ τοῦ συν-
 τάγματος τοῦ Πίγκιπος Ραζιζίλ.

Ὁ στρατηγὸς Κλοπίκης ἐκίνησε διὰ τὸ στράτευμα
 καὶ θέλει νὰ χύσῃ τὸ αἷμά του ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Τὴν 27 τὸ στρατηγεῖον τοῦ ἀρχιστρατήγου μετεφέρθη
 εἰς Ὀκουϊφ.

Ὁ ποταμὸς Βίστελας ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ἤρχισε νὰ
 ξεπαγίῃ.

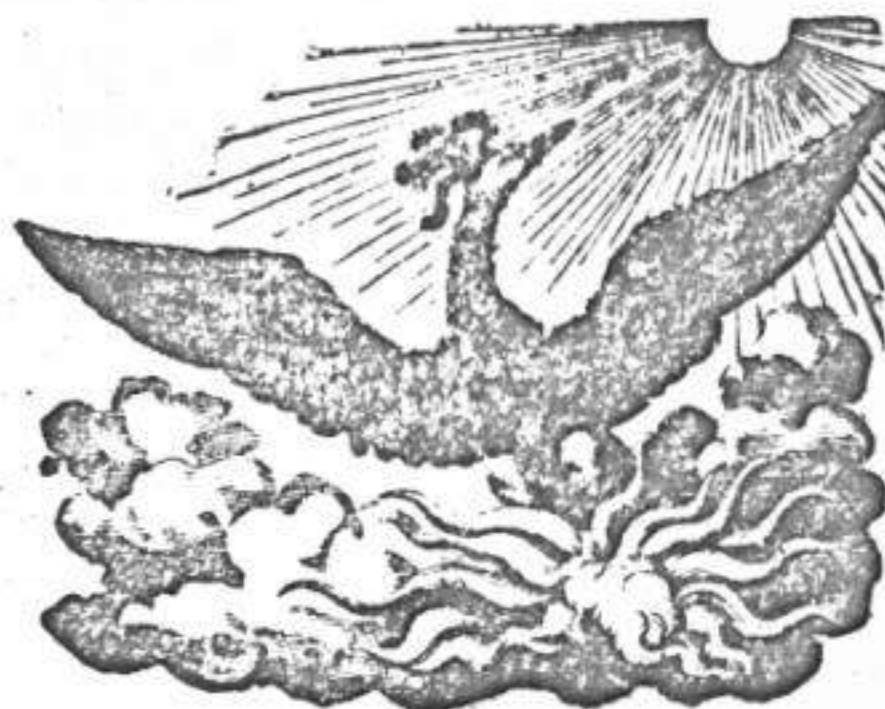
Ὁργανίζεται ἐν Γάγμα Λιθουανικόν, καὶ ἔλεον Βολινικόν.
 (Journal des Débats.)

Ὁ σωτὴρ τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς ἀπέθανεν, ἐν Ἀγίῳ
 Πέτρῳ παρὰ τῇ Ἀγίᾳ Μάρτᾳ, τὴν 5 Δεκεμβρίου ἀπὸ ἀσθέ-
 νειαν προξενηθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν κόπων τῆς οὕτως ἐνδύ-
 ξως ἀφιερωθεῖσαι ὅλης ζωῆς του εἰς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος.

Μετὰ γαλήνην ψυχῆς εἶδεν ὁ Βολιβάρος ἐρχόμενον τὸ τέλος
 του, καὶ ἐγγὺς ὦν νὰ ἀποψυχῇ, ὑπηγόρευσε τὴν ἐξῆς προ-
 φωνήσιν εἰς τοὺς συμπολίτας του, θλιβερόν καὶ ὑστερινόν
 τεκμήριον τοῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐνθέρμου αὐτοῦ ζήλου.

« Κολόμβιοι !

« Μάρτυρες ὑπῆρξατε τῶν ἀγώνων μου πρὸς στερήσιν



ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
 Ετήσια Φοίνικας 36
 Εξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Α' συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῇ
 Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ διὰ τῶν
 λοιπῶν μέρων τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επισ-
 ταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

11 ΜΑΡΤΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ



Αἱ διὰ τῆς Εφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 10 Μαρτίου.

Κατὰ συνέπειαν τῶν προλαβόντων εἰς τὴν Σπάρτην ἀναγεν-
 ηθεισῶν ταραχῶν, ἡ Σ. Κυβέρνησις θέλουσα νὰ ἐξασφαλίσῃ
 τὴν ἡσυχίαν τῶν καθύκτων τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν ἀπὸ
 τὰς κακερργίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐδύναντο νὰ ἐξωκείλῃσι τινὲς
 τῶν ταραχισπειῶν, διέταξε τὴν 11 τοῦ προπαρελθόντος Ἰα-
 νουαρίου τὸ εἰς Τριπολιτῶν τό τε εὐρισκόμενον Δ' ἐλαφρὸν
 τάγμα, καὶ τὸ εἰς Πύργον ΙΘ', νὰ μετατεθῇ, τὸ μὲν
 πρῶτον εἰς Μισθρᾶν, τὸ δὲ δεύτερον εἰς Κιλαμάταν, νὰ ἐφο-
 ρῶσι διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν.
 Οἱ Ταγματάρχαι ἐξείλεσαν, μὲ τὴν πλείον ἀξίειαν, εὐ-
 ταξίαν καὶ αὐστηρὰν πειθαρχίαν, τὴν μεταβίβασιν τῶν ταγ-
 μάτων· ὁ τοῦ Δ' διέδωκεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
 Γραμματεῖαν τὴν ἐφεξῆς ἀναφορὰν, ἐκ τῆς ὁποίας τὸ π-
 νελλήλιον δύναται νὰ καταπεισθῇ, ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν γει-
 τνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν τῆς Σπάρτης εἶναι μακρὰν ἀπὸ τοῦ
 νὰ φοιῶσι τὰ ὅμοια μὲ τοὺς κακεντρεχεῖς καὶ ἐχθροὺς τῆς
 κεινῆς ἡσυχίας, ὅτινες παρεσύρθησαν εἰς τὰς διαληφθεῖ-
 σαι ταραχάς.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ ΤΗΣ
 Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἐλαφρὸν Δ' Τάγμα.

Ἀρ. 398.

Ἀλεξάνδρου, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1831.

Διαταχθέν παρὰ τῆς Γραμματείας ταύτης νὰ μεταβῇ
 εἰς Μισθρᾶν, τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησίν μου τάγμα, ἔφθασεν ἐκεῖ
 τὴν 20 τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου.

Συναγρικηθεὶς μετὰ τοῦ Λακεδαιμόνιος καὶ Μονεμβασίας
 Διοικητοῦ, περὶ τῶν μὲν ὅσα ὑπέσχετο νὰ φυλάξωτιν ἀλά-
 ρα τὴν ἡσυχίαν τῶν ἀδυνάτων κατοίκων ἀπὸ τὰς κακερρυ-
 λίας τῶν Λιμενιτῶν, κατέλαβον τὰς ἀναγκασιότατας θέσεις
 καθὼς ἐξέβητον εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 310 ἀναφορὰν μου.

Ὅταν ἐπισκέπτομαι τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα,
 μὴ περιτυφίξονται οἱ χωρικοὶ ἐκφράζοντες τὴν πρὸς τὰ
 κληρονομία τῆς Σ. ἡμῶν Κυβερνήσεως, εἰλικρινῆ καὶ τε-

λείαν ἀφοσίωσιν τῶν, καὶ ταλανίζοντες τοὺς Μαυρομιχάλας
 διὰ τὰς ὁποίας ὕφαινον κατὰ τῆς Α. Ε. σκευεργίας.

Οἱ στρατιωτικοὶ περιορισμένοι εἰς τὴν διοφίλαξιν τῶν
 θέσεών των, εὐρίσκονται μὲ τοὺς κατοίκους εὐεικῶς καὶ
 ἡσυχῶς διατελοῦντες.

Καὶ περὶ πάντων ταῦτα ὑπὸ ὅψιν σας, ὑποσημειῖμαι μὲ
 βαθύτατον σεβας.

Ὁ εὐπειθέστατος Ταγματάρχης
 Τ. Σ. Μπαϊρακτάρης.

Τὴν 26 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου, ἔφθασεν εἰς Τρι-
 πολιτῶν τῆς Πελοποννήτου καὶ τὸ ἀπὸ Μακρὸν Ὄρος μετὰ
 καλεσθὲν ἐλαφρὸν Θ' τάγμα.

Ἡ παρουσία στρατιωτικῆς δυνάμεως, διαγούσης μάλι-
 στα εἰρηκῶς καὶ εὐτάκτως μὲ τοὺς πολίτας, ἐνεθάρρυνε
 μεγάλως τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήτου,
 ὅθεν διήλθεν. Παρατηρήσασα ὅμως ἡ Σ. Κυβέρνησις, ὅτι ἐξ
 αἰτίας τῆς ἐπανεξήσεως τῶν στρατιωτικῶν, ἤρξαν καὶ τὰ
 τῶν πολιτῶν τῆς Τριπολιτῶν βάρη, πρὸς ἀνακούφισιν
 αὐτῶν διέταξε νὰ μετατεθῇ τὸ ἡμίταγμα αὐτοῦ τοῦ τάγ-
 ματος εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Καρυταίνης.

Αἱ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφοραὶ τῶν νήσων Σύρας, Μυκόν-
 ου, Νάξου, Πάρου Ἀντιπάρου, Ἀνδρου, Τήνου, Σκοπέλου, καὶ τῶν
 ἐπαρχιῶν Μονεμβασίας, Κάτω—Ναχαῖε, Μεσολογγίου, Ἀνα-
 τολικοῦ, Ζυγοῦ, Βονίτσας, Ναυπάκτου καὶ Βενετικῶν, ἀναφερό-
 μεναι εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 2993 ἐγκύκλιον περὶ τῶν κατὰ τὸ Διμέ-
 νι τῆς Σπάρτης τολμηθέντων, διακηρύττουσι τρανῶς, ὡς καὶ αἱ
 τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν ἀναφοραὶ (Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 8, 9, 10 καὶ 14)
 τὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀφοσίωσεως τοῦ λαοῦ,
 καὶ τὴν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν δεικνύει πρὸς διατηρήσιν
 τῆς καθεστῶσης εὐταξίας καὶ ἡσυχίας, εἰς τὴν ὁποίαν θεμε-
 λιώνει τὴν εὐδαιμονίαν του. ἔχων πρόσφατα τὰ παθήματα,
 εἰς τὰ ὁποία τὸν εἶχε ῥύψει ἡ ἀναρχία καὶ ἡ διχόνοια, ἐφρίξεν
 ἀκούσας ὅτι ὀλίγοι τινὲς κακεντρεχεῖς ἐπεχείρισαν νὰ ἐπανα-
 γάγωσι τὴν περίοδον ἐκείνην τῆς ἀθλιότητος. Ἐκφραζοῦσι τέ-
 λος πάντων ὁμοθυμαδὸν τὴν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην
 εὐγνωμοσύνην των, ἀνακηρύττοντες αὐτὸν σωτῆρα, καὶ ἀνα-
 τιθέμενοι ὅλην των τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν πεποιθήσιν εἰς
 τὴν συνετὴν αὐτοῦ διαχειρήσιν τῶν κοινῶν πραγμάτων.